

nesbyrd om, at Regjeringen heller ikke gaar ud fra, at det var Grundlovens Mening at fordrø Andet og Mere end Bopæl i Valgfærdigheden det sidste Aar før Valget, og ikke hele Valgperioden igjennem. — Der er iøvrigt sagt Meget idag, navnlig fra den ærede Ordførers Side, som jeg i og for sig kunde have megen Lust til atter at komme ind paa; men jeg veed meget vel, at jeg allerede har været vidtløftig før, da jeg havde Ordet, maaskee for vidtløftig. Det laa navnlig i, at jeg bærer saamegen Agtelse for det ærede Udvalgs Indsigt og specielt for den høitærede Ordførers, at jeg ikke turde tage mig det let med at afvige fra den Indstilling, der forelaa fra deres Side. Netop derfor maatte jeg udtale mig udførligt, men jeg har visseelig ogsaa forinden noie overvejet dette Hele, og det er vel derfor ikke saa underligt, at jeg nok tør sige, at jeg har ikke her idag hørt Noget, der ikke har været for min Tanke forinden, og derfor heller ikke Noget, der kunde forandre min Afstemning. Jeg maa vedblivende, som jeg sagde før, efter min Overbeviisning stemme imod Indstillingen og for Valgets Dpretholdelse.

Jessen: Jeg vil kun svare den ærede Ordfører, at det Spørgsmaal, om Nogen har den Egenſkab at kunne vælges, ikke kan tænkes at optaae uden paa selve Valgdagen, og at det derimod ikke vil kunne fremkomme i Valgperioden; kun paa Valgdagen kan det optaſtes.

Ordføreren: Det pleier jo at være Skik, at Ordføreren har Ordet sidst, og jeg ſkal derfor heller ikke lade den Bemærkning, der nu ſaldt fra det ærede Medlem for 1ste Kreds (Jessen), gaae ubesvaret hen. Jeg vil om den ſige, at den er aldeles urigtig. Det Spørgsmaal, om Nogen har den Egenſkab at kunne vælges, kan, ſom Grundloven udtrykkelig viſer, optaſtes til enhver Tid. Naar der nemlig er en Paragraph i Grundloven, der ſiger, at Vedkommende ſkal miſte ſit Sæde, naar han ikke længer opfylder Betingelſerne for Valgbarhed, ſaa følger det deraf, at Spørgsmaalet om Valgbarheden kan optaſtes til enhver Tid. Der er alſaa ikke det Mindſte, der hjemler Ret til at ſige, at Spørgsmaalet om Valgbar-

hed aldrig kan optaſtes uden juſt i det phyſiſke Moment, hvor der er Tale om at foretage Valg. Nei, Spørgsmaalet kan optaſtes til enhver Tid, og til yderligere Oplysning herom ſkal jeg endnu kun fremhæve, at det ærede Medlem jo ſelv maa have ſeet mange Valgliſter, der ere gaaede om i Communerne til viſſe Tider, og med Henſyn til hvilke man opfordredes til at erklære ſig om, hvorvidt man var valgbar til Landſtinget eller ikke, uden at der er Tale om, at der derfor ſkulde foretages noget Valg til Landſtinget i den nærmefte påfølgende Tid, ja maaskee ikke engang i hele det Aar. Nei, Spørgsmaalet om Valgbarheden er et ſtaaende, og § 38 udtaler beſtemt, hvorledes det ſkal beſvares, hver Gang det optaſtes. Med Henſyn til det 11te kongevalgte Medlems Udtalelſer ſkal jeg kun bemærke, at jeg naturligviis paa ingenſomhelſt Maade har villet drage i Tvivl, at han fuldkommen vilde ſtemme efter den Overbeviisning, ſom han var i Beſiddelse af. Det maa beroe paa en ganſke beſynderlig Miſforſtaeſſe, naar man kan troe, at jeg ſkulde mene, at Nogen vilde ſtemme imod ſin Overbeviisning. Jeg har kun indſtændigt villet bede om, at man ved denne ſin Overbeviisnings endelige Faſtholdelse vilde ſaameget ſom muligt trænge alle Henſyn til, hvad der i og for ſig kunde beſtrages ſom uønkſeligt og henſigtmæſſigt, tilbage og blot ſee ſkarpt og beſtemt paa de Ord, ſom ſelve Grundloven benytter paa de paagjældende Steder. — Jeg kan dog ikke finde det ganſte rigtigt, naar det ærede Medlem (Riebe) ſøgte at drage en Concluſion i en viſ beſtemt Retning fra Regjeringens Tilſtebeværelſe eller Ikketilſtebeværelſe eller rettere Deeltagelse eller Ikkedeeltagelse i denne Forhandling. Jeg ſynes ikke, at det er billigt eller beſøiet paa nogenſomhelſt Maade, at ville drage nogen Slutning af en ſaadan Omſtændighed ſom den, at Regjeringen ikke har taget Deel i denne Diſcuſſion. Jeg finder, at Grunden dertil ganſte naturligt kan være den, at det er os, at det er Landſtinget, der er den competente Domſtol, der i denne Sag har at afſige den endelige Dom, og at Regjeringen derfor vel kan ønske ikke at indblande ſig i Spørgsmaalet, men at overlade det til os alene.